

Tat jest pravdlo pěknosti,
krása všeho světa.
Jest zrcadlo nevinnosti,
bez který sic věta,
jest všech panen koruna,
mě loutny hlavní struna,
jest všech svatých teta.

Povězte nám, kdo jest tato,
jenž světu vychází?
Ej, blýští se jako zlato
a k nám všem přichází.
Jako jitrní záře
jest jasnost její tváře,
k níž slunce dochází.

O vinšovaná hodino,
milé okamžení!
O přeradostná novino,
libé vysvědčení!
Iž jest den jednou přišel
a jednou světu vyšel
všecek osvícený.

Quada

Jest nepoškvrněná země
bez trní, bodláku.
Jest vlastní čistoty plémě,
jest pokrm bez láku.
Jest zavřená zahrádka,
vydává rajska jablka,
slunce bez oblaku.

Jinši při ní obyčeje
nejsou, leč sličetny.
Jejino křítal obličej
jest jako máj květiny.
V nebeský apatyce
zbarveny její líce,
oči dnové letní.

Neb její všecko mínění
jest plné milosti,
těž její všecko činění
jest božské hojnosti.
Ze všech jest vyvolena,
za přibytěk zvolena
nejvyšší Moudrosti.

a jed-nou své-tu vy-sel / vše-cek o-sví-ty / a jed-nou své-tu vy-sel / vše-cek o-sví-ty